

[Arbejdsministeren.]

derne som helhed samt i et vist omfang tillige de regnskabsmæssige oplysninger.

Alt i alt er der altså tale om en aftale, som i høj grad har med begrebet industrielt demokrati at gøre. Hertil kan så føjes, at den vægt, de to hovedorganisationer lægger på samarbejdsudvalgene, er yderligere understreget af det centrale samarbejdsnavn, som hovedorganisationerne har nedsat i henhold til aftalen, og det til dette navn knyttede sekretariat, som nu er i funktion.

Der er på denne baggrund sikkert adskillige, som vil være af den opfattelse, at det ville være rimeligt at lade hovedorganisationernes aftale få lov at virke i nogen tid og så foretage en bedømmelse af de erfaringer, der indvindes under aftalen, før man sætter et videregående arbejde i gang. Jeg lægger i øvrigt særdeles megen vægt på, at samarbejdsudvalgsaftalen ikke alene sigter på opnåelse af gode produktionsresultater — et i sig selv vigtigt formål — men også på de menneskelige problemer, trivselen på arbejdspladserne, og jeg synes, det spiller en ganske betydelig rolle, at det drejer sig om en frivillig aftale, man på arbejdsmarkedet har fundet frem til.

Under forhandlingerne i marts fremdrog det ærede medlem hr. Helveg Petersen en række problemer, som han mente burde inddrages under overvejelserne i en eventuel kommission. Det ærede medlem erkendte, at det var vanskeligt at definere, hvad der ligger i begrebet industrielt demokrati, og der kan vel næppe siges at være fastlagt en definition af dette begreb, men man kommer nok i alle tilfælde nær ved en acceptabel definition, hvis man siger, at det er lønmodtagernes medindflydelse eller medbestemmelse på deres egen arbejdsplads.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne gav under forhandlingerne i marts udtryk for, at samarbejdsudvalgene ikke har løst og ikke kan løse alle de foreliggende problemer, og da navnlig ikke de problemer, der knytter sig til aflønningsforholdene, som efter det ærede medlems opfattelse fremkalder et spændingsforhold mellem på den ene side arbejdsgiverne og på den anden side arbejderne og funktionærerne; herom vil jeg sige, at det jo heller ikke har været hensigten med samarbejdsreg-

lerne, og der er vel i øvrigt ingen, som tror på, at nok så gode samarbejdsregler kan klare interesseproblemerne på arbejdsmarkedet. Det er jo også sådan, at samarbejdsudvalgsaftalen udtrykkelig fastsætter, at udvalgene ikke kan behandle spørgsmål, der vedrører oprettelse, forlængelse, opsigelse, fortolkning eller tilpasning af overenskomstmæssige eller lokale lønftaler, som normalt fastlægges ad forhandlingens vej, respektive ad fagretlig vej.

Endvidere forekommer det mig, at den ærede ordfører for forslagsstillerne måske har opstillet en for vidtspændende problemkreds, bl. a. ved fremdragelsen af spørgsmålet om forholdet mellem store og små virksomheder, af problemerne i forbindelse med de forskellige ejerformer og forholdet mellem de forskellige persongrupper på arbejdsmarkedet. Disse og endnu flere spørgsmål fremdrog det ærede medlem jo under forhandlingerne i foråret, men jeg mener, vi må passe på ikke at bevæge os ind på områder, der ikke har mere direkte forbindelse med industrielt demokrati og arbejdspladsernes problemer. Ellers bliver arbejdet og opgaverne efter min opfattelse let noget for flydende.

Som jeg har nævnt, er regeringen enig med de ærede forslagsstillere i, at vi her behandler et vigtigt samfundsmæssigt problem. Vi er også enige i, at vi må følge disse spørgsmål med stor opmærksomhed, men hvis der skal komme et resultat ud af overvejelserne her i tinget, mener jeg, det må være vigtigt at få afgrænset den opgave, som et udvalg eller en kommission eventuelt skal tage op, og jeg tror, det er betydningsfuldt, at vi ikke griber forstyrrende ind i det udbyggede samarbejde, som nu er aftalt på arbejdsmarkedet omkring disse forhold. Jeg har forstået, at der er interesse for at gå videre med det arbejde, som er påbegyndt i det folketingsudvalg, som blev nedsat i foråret. Der er som bekendt tilvejebragt en hel del materiale til belysning af de foreliggende problemer, og man har vel næppe fået færdigbehandlet alt det omfattende arbejdsstof endnu.

Jeg finder det derfor naturligt, at arbejdet genoptages i et folketingsudvalg, ikke mindst for at søge at nå frem til en afgrænsning af de opgaver, som man havde tænkt sig at et udvalg eller en kommission skulle